

KİYAMET ALAMETLERİ VE AHİR ZAMAN

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Hamden kesîran tayyiben müberaken fîh. kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ seyyidinâ ve senedinâ ve üsvenite'l hase-neti Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin ecmaîn. Emmâ ba'd:

a. Zikirden Uzaklaşan İnsanlık

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ:
اللَّهُ اللَّهُ

Lâ tekûmü's-sâ'atü hattâ lâ yükâle fi'l-erdi: Allâh, Allâh.

Revahu Ahmed b. Hanbel ve Müslim ve Tirmizî ve sair rivâyet. An İbn Mes'ûd ve An Enes radiyallahu anhüma.

476. sayfa açıldı. Oradan bir hadîs-i şerîf ile başlıyoruz. Tirmizî malum Sıhhâh-ı Sitte'dendir. Müslim Sıhhâh-ı Sitte'dendir. Ahmed

b. Hanbel Müsned sahibidir. Hanbeli mezhebinin imamıdır. Hâkim'in Müstedrek'inde var. İbn Hibbân'da var. Abd b. Humeyd'de var.

Lâ tekûmü's-sâ'atü. Saat kıyamet demek. Yani dünyanın mahvolma vakti. Kıyamet kopmaz yeryüzünde Allah diye denildiği müddetçe. Denilmediği zaman kopar. Yani yeryüzünde Allah Allah diyen efendim insan ve şeyler, kişiler bulundukça kıyamet kopmaz.

Demek ki başka hadîs-i şerîflerden de biliyoruz kıyamet insanların şerlileri üzerine kopacak, büyük değişiklikler olacak. Meşhur Hazreti Ömer *radıyallahu anh*'tan rivayet edilen Cibril hadisinde, Cebrail *aleyhisselam* üzerinde bembeyaz elbiseler olan hiç seferden gelmiş bir insan görünümü yok, yolculuk izi eseri yok. Elbiseler bembeyaz tertemiz ama yabancı o bölgenin ahalisi değil. Efendimizin huzuruna böyle bir kimse geldi ve sordu.

Resûlullah Efendimizin dizine kadar yaklaştı, dizi dizine değecek kadar yaklaştı ve Yâ Resûlallah!

İman nedir?

Bana imandan bilgi ver, haber ver diye sordu.

Efendimiz de iman Allah'a, meleklerle, kitaplarına inanmaktır diye söyleyince “*Sadakte*” dedi. Doğru söyledin dedi. Sahâbe-i kirâm da bakıyorlar çok temiz giyimli bir insan, ama tanıdıkları bir insan değil. Tanıdıkları bir insan olmadığına göre dışarıdan yolcu olarak gelmiş olması lazım. Öyle bir durum da yok. Merak da ediyorlar. Efendimiz'e çok samimi bir şekilde dizinin dibine kadar sokulmuş, dizi dizine değecek kadar karşısında durmuş. Soru soruyor. Efendimiz'e soru soramazdı herkes. Peygamber Efendimiz'in sahâbe-i kirâmı ona olan saygısından, iclâlinden başını kaldırıp yüzüne bakamazlardı. Mescid-i Saadet'e geldiği zaman herkesin başı böyle heybetten önünde dururdu. Ebû Bekrî Sıddîk, Ömeru'l Fâruk Efendilerimiz bakabilirlerdi. O onlara tebessüm buyururdu, onlar da ona tebessüm buyururlardı. Kayınpeder makamında tabi. Yakın sahabesi. Sonra işte Türbe-i Saadet'te de nasip olmuş. Kimse bakamazdı, kimse soru soramazdı.

Derlerdi ki; dışarıdan taşradan birileri gelse de buranın adabını, usulünü pekiyi bilmeyen gelse de Resûlullah'a bir şeyler sorsa da biz de dinlesek, kendileri soramazlardı hürmetlerinden, saygılarından. Soramazlardı. Biri gelse sorsa diye onun sormasını ganimet bilirlerdi. Şimdi herkes merakla dinliyor. İman nedir diye soruyor şahıs. Efendimiz de maruf kitaplarımızda, itikat kitaplarında Ali Hasan Hocamızın yazdığı inanç esasları kitaplarında falan çok güzel belirtildiği gibi imanın esaslarını hadîs-i şerîfte söylüyor. Doğru söylüyorsun diyor. Kendi hali için mi soruyor?

Yani sorduktan sonra doğru söylüyorsun demek, soranın biraz durumunun değişik olduğunu gösterir, şaşırdılar sahâbe-i kirâm.

Bu ne biçim insancıklar?

Sonra karşısındaki sıradan bir okul öğrencisi değil, laletayn bir kimse değil ki, doğru söylüyorsun evladım, aferin, maşallah, mektepte iyi okumuşsun filan deriz biz bir şey sorduğumuz zaman, biliyoruzdur sorunun cevabını, iyi cevap verdin deriz. Öyle bir kimse değil. Reûsulullah, eşref-i mahlûkat, Habib-i Hüdâ, efendim, Rahmeten li'l-âlemîn, Makâm-

ı Mahmûd 'un sahibi, eşsiz, emsalsiz bir tane, dünyada bir tane, geleceklerin efendisi, Seyyidü'l- Mürselin, peygamberlerin de efendisi. Bir kimse şimdi buna doğru söylüyorsun diyor. Şaşırdılar sahâbe-i kirâm ama.

Peki, İslâm nedir?

Onu da sordu, ondan da haber ver. İslâm'da işte yine bizim itikat kitaplarımızda, ibadet kitaplarımızda şey yapıldığı gibi, efendim namaz kılmak, oruç tutmak vs. onları Efendimiz yine ifade etti. Ona da doğru söylüyorsun buyurdu.

Peki, “İhsân nedir?” diye sordu.

İhsan. İhsan kelime olarak geçen akşam da sohbetle denk geldi. Yani bir şeyi güzel yapmak demek aslında. Yani bir insan çok güzel bir iş yaparsa “*Ahsente*” derler Araplar yani. Aferin manasına yani. “*Ahsente*” güzel yaptın falan derler. İhsan onun mastarı yani. Güzel yapmak.

Neyin güzel yapılması?

Yani ibadetin, taatin güzel olmasının şekli nedir? Onu sormuş oluyor.

“O Allah'ı görüyormuşça ibadet etmektedir.” dedi Peygamber Efendimiz.

b. Cibril Hadisinden Bazı Mesajlar

الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ
فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

el-ihsânü: en-ta'büdü'llâhe ke-enneke terâhü, fe-in lem tekün terâhü, fe-innehû yerâke.

Sen onu her ne kadar görmüyorsan dahi o seni görüyor. Onun gördüğünü bilerek görüyormuş gibi ibadet etmen, huşû içinde, saygı içinde, olanca dikkatinle, hangi makamdasın, kimin huzurunda durmuşsun diye o saygıyla işte ihsan budur yani. İbadeti Allah'ın kendisi gördüğünün şuurunda, kendisi de Allah'ı görüyormuş gibi öyle ibadet. İhsan budur. Tamam, o da güzel bir şey yaptı. Ondan sonra peki dedi, kıyamet ne zaman kopacak dedi bu sefer?

Kıyamet ne zaman kopacak?

Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki:

مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ

Me'l-mes'ûlü anhâ bi-a'leme mine's-sâili.

Bu konuda soru sorulan kimse soruyu sorandan daha bilgili değil. Durumu aynı.

Yani şimdi Kur'an-ı Kerîm'de de;

لَا تَأْتِيَكُمْ إِلَّا بَغْتَةً

Lâ te'tîküm illâ baġteten. (A'râf Suresi 187. Âyet)

Kıyamet ansızın gelecek. Yani kimsenin bilmediği bir zaman da gelecek. Hatta adam kumaşını ölçecek, parasını veremedi başına kopacak. Hayat devam ederken pattadan kopacak. Yâsîn suresi'nde de geçiyor ya, birbirleriyle çekişmeler, mücadeleler, hayatın şeyleri devam ederken geliverecek, kopuverecek başında. Zamanı belli değil. Saklamış Rabbü'l-âlemin kendisinin bildiği bir vakitte olacak. Bilinmez. Yalnız bunun bazı emareleri vardır. O emareleri söyledi Peygamber Efendimiz. İşte kıyametin emareleri şunlardır, şunlardır. Kıyametin emareleri ahlakın bozulması, iyilerin

kıymetinin bilinmemeye başlanması, kötülerin yüksek mevkilere çıkması, ayakların baş olması yani vesaire o hadîs-i şerîfte de işte mesela diyor ki; Deve ve koyun güden, ayağı üstü başı çıplak kimselerin yüksek bina yapmakla yarışması filan gibi kısmı da var şimdi hadîs-i şerîfin. Yani zenginler, fakirler zenginleyecek. Bedevi, koyun güden şey yapan kimseler, yüksek binayı yapma yarışına geçecekler. Ahlak bozulacak.

أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا

En telide'l-emetü rabbehâ.

Cariye hanımefendisini doğuracak. Şimdi bu ne demek?

Cariye hanımefendisini doğurmak. Yani şey cariyenin çocuğu olsa yine o da annesinin statüsünde olur. Yani hanımefendisinin doğurması ne demek oluyor cariyenin?

En telide'l-emetü rabbehâ.

Diyorlar ki; yani kızlar bile anasına asi olacak. Erkek nasıl olsa biraz böyle sokakta gezdiği için falan dinlemeyebilir şey yapar ama ,

kızlar eskiden beri dinlerdi annelerini babalarını. Kızlar bile o kadar şımaracak, o kadar şaşırarak ki anasına babasına asi olacak, söz dinlemeyecek, istediğimi yaparım. Sana ne, nereye gidersem giderim. Nasıl olacaksa, yani böyle sanki anne köle, sanki hanımefendisini doğurmuş. Sanki öteki evlat, bu kölesi onun, o onun efendisiymiş falan gibi izahlar yapılıyor. Şimdi kıyamet, tabii böyle kötüler başa geçecek, kötülükler artacak, günahlar artacak, haramlar işlenecek, hatta sokak ortasında zina yapılacak diye ne kadar ahlâkın düşük bir duruma geleceğini bildiren hadîs-i şerîfler var. Nihayet şerli insandan üzerine kopacak kıyamet.

Bu hadîs-i şerîfte de buyruluyor ki; Allah Allah diyen insan olduğu müddetçe kıyamet kopmaz, kopmayacak. Demek ki insan mümin insanlar, derviş insanlar, Allah'ı zikreden insanlar dünyanın demek ki bir bakıma direği. Yani onlar varsa elhamdülillah dünya duruyor, onlar yok olduğu zaman dervişlerin aleyhinde olanlar düşünsünler yani bu işi. O zaman Allah diyen insan kalmayınca kıyamet kopacak yani. Onların arttırılmasına çalışmaları lazım özel olarak. Yani ozon tabakası inceliyor diye telaş

edip duruyorlar. Allah diyenler de azalıyor diye telaş etmeleri lazım. Onları arttırmak için ne yaparız da Allah korkusunu yaygınlaştıralırız, takvayı yaygınlaştıralırız. Allah diyen insanları çoğaltabiliriz. Bu insanlar efendim hepsi şaşırdılar, aman bu kötülükleri nasıl engelleyebiliriz diye çalışması lazım.

Ali Ulvi beye uğradık bugün de. Tabii hastalanmış doktora gitmiş demiş ki: “Bu ne biçim grip ki, eşi emsali yok. Değişmeyen bir şey kaldı mı dünyada?”

Yani 600 tane petrol kuyusunun, petrolünün yanması tarih boyunca hiç görülmüş bir şey mi?

Harıl harıl harıl 600 petrol kuyusu, Saddam ateşledi yandı. Türkiye'ye, Hindistan'a, Pakistan'a kara yağmuru yağdı. Çünkü kurum çıkıyor havaya. Şimdi iklim değişti. Şimdi Medine-i Münevvere'de bile kürk giymek zorunda kalıyor millet. Tebük'e kar yağmış. Acayip haller..

Şimdi Mustafa'da diyor ki:

Yazın da çok aşırı sıcaklar olacaktı diyor. Gazetelerde diyor ki, ozon tabakası müt-hiş bir şekilde azalmış, bilhassa Şimal Yarım-kürede, Kuzey Yarımkürede. Ozon tabakası tahrip olduğu için orada ısı fazla olacaktı ve yüzyıllardır erimeden duran buz dağları eriyecekmiş. Eriyince denizlerin seviyesi yükselecekmiş. Zaten şeyler de gösteriyordu televizyonlarda böyle fotoğraflar çekmişler. Buz dağ-lar böyle eriyip eriyip denizin içine gümbür gümbür devriliveriyor. İzah da ediyordu. Ha-vaların eski yıllara nispetle sıcak gitmesinden dolayı kutuplardaki buzlu kısımlar geriliyor, eriyor falan diye. Hatta deniliyor ki, bizim Ege'nin vesairenin, Akdeniz'in sahillerinde şu kadar yükselme olacak, deniz kenardaki yerler şöyle olacak, böyle olacak diye hesaplar yapı-lıyor yani. Sözler söyleniliyor. Allah acısın yani masum yavrulara, Allah diyen aşık-ı sadıklara, yolunda ibadetinde daim olan has, halis kulla-rının hürmetine. Şimdi bizim şeyde iki sene önce miydi?

Yağmur yağmadı. Yağmur yağmayınca bü-tün İstanbul'un abidlerini, zahidlerini, hoca efendilerini Fatih Camii'nde çağırdılar. Yağ-mur duası olacak diye. Ali Hasan Hocamızı da

çağırılmışlar. O da gitmiş. Bizim de yurt dışı seyahatimiz vardı. Bize de çok ısrar etmişlerdi gidin diye ama biz galiba uçaktayken yani ancak dua edebildik böyle. Ve gazeteler olmaz böyle şey 20. yüzyılda hangi çağda yaşıyoruz, işte meteoroloji yok diyor yağmur falan diye böyle şey yapın diyorken Fatih Camii'nde güzel kalabalık toplanmış yağmur duası yapılmış. Eyüp Sultan Camii'nde de yapılmış güzel yağmur duaları. Şimdi acaba yağacak mı yağmayacak mı?

Müminlerin yüreği küt küt atıyor korkudan. Çünkü yani dualar kabul olmamış demek yani. Ama elhamdülillah yağmur yağdı. O yağmur duasından sonra ve sanıyorum Cumhuriyet gazetesi falan dedi ki, hiç meteoroloji tahminlerinde olmadığı halde, İspanya tarafından bir bulut belirdi, bilmem bu tarafa geldi, yağmur yağdı diye. Allahu Teâlâ Hazretlerinin lütfu ih-sanı böyle oluyor. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimizin zamanında da, Efendimiz hutbedeyken Bedevinin birisi kalkmış, Yâ Resûlallah! Hutbede, Yâ Resûlallah! Topraklarımız çatladı, hayvanlarımız susuzluktan ölüyor, otlarımız kurudu, mahvolduk, Allah'a dua et de yağmur yağsın deyince, efendimiz tabi

hutbenin kesilmesi fıkhıta yok amma, işte o bir bedevi şeyden gelmiş, safi insan, usul erkânı pek bilmiyor, beklese ondan sonra rica etse, orada dua etti.

Diyorlar ki raviler; Bir dağın adını söylüyorlar ki, o dağın üstünden sanki bir atlı süvari birliği gibi diyor, bulut geldi diyor yağmur üzerinden. Sanki böyle hani süvari hızla atlarını sürer, hızlı böyle süvarinin at sürmesi gibi hızla bir bulut geldi, şakır şakır yağmur yağmaya başladı Efendimizin o duası üzerine.

Ne kadar yağmış?

Bir hafta yağmış, bir dahaki hafta Yâ Resûlullah! Artık Rabb'ına dua et de yağmur kesilsin demiş aynı şahıs. Onun üzerine Efendimiz kesilsin buyurmamış. Tabi kulluğun edebini, çok şeyler öğrenmemiz lazım Efendimiz'in hayatından. Yâ Rabbi! “*Havâlinâ*” buyurmuş. Yani çevremize yağdır Yâ Rabbi! Kes demiyor yani. Kes demiyor. “Çevremize yağdır Yâ Rabbi!” buyurmuş. Yani kesilmiş elhamdülillah.

Bir de bir hoca efendiye anlatıyorlar. Bizim fakülteden mezun ve iyi niyetli bir kimse.

Allah selamet versin. Bir yerlerde müftülük yapmış falan. Onun da şeyini anlatayım. Yağmur yağmamış, yağmamış, yağmamış. Ova geniş ova. Türkiye'nin meşhur bir yeri. Pamuk mahsulü mahvolacak. Çiftçi perişan. Sular kuyulardan çekilmiş. Çok büyük perişanlık falan. Sıkıyönetimde var. Bu 80'den sonraki askeri sıkıyönetim devresinde. Efendim, vaizin birisinin aklına gelmiş, yahu demiş hocaefendi, müftü efendi bir yağmur duası tertipleyelim demiş. İyi güzel, bir cumartesi günü herkesin işi gücüyle müsait olur. Gidelim bir yağmur duası yapalım filanca meydanda diye ilan etmişler. Müftü ilan edince vaizler, imamlar söylemiş camilerden, cemaatlerden haberi olmuş. Cumartesi günü bir cemm-i ğafir büyük kalabalık toplanmış o şehrin meydanına. Ama toplanmış ama bu sefer bir başka meselenin başka taraflarını düşünen bir başka din görevlisi gelmiş müftü efendiye.

Hocam demiş biz ne yaptık?

“Ee, ne yapacağız” demiş, yağmur duası için adam topluyoruz. Ee demiş, sıkıyönetim

beş kişiden fazla insanın toplanmasını yasaklıyor. şimdi biz buraya yüz binlere yakın insan topladık. Suçlu duruma düştük.

Ne yapacağız?

Bundan bir sorgu sual olursa siz müşkül durumda kalabilirsiniz?

Yani niye bu kadar insan topladın?

Der ya asker müftüyle arası nasıl olacağı belli olmaz. Müftü efendi demiş ki ben onu hallederim. Korkma demiş. Atlamış müftülük arabasına. Dost doğru bölge sıkıyönetim komutanına. Sadece o şekilde değil, bölgenin sıkıyönetim komutanı. Ona gitmiş, Selamun Aleyküm Paşa Hazretleri demiş. O hoca efendi Aleyküm Selam, hoş geldin demiş. Demiş ki Paşa Hazretleri, hadi halk toplandı, herkes sizi bekliyor. Herkes sizi bekliyor demiş. Halk yağmur duası için yağmur yağmıyor diye filanca yerde toplandı. Paşamızı isteriz, valimizdir, başımızın tacıdır diyorlar. O olmayınca olmaz, muhakkak onun da gelmesi lazım diyorlar, sizi bekliyorlar. Size almaya geldim efendim falan deyince, afallamış tabi vali. Benim işlerim var, vaatlerim var, randevularım var. Hoca efendi

sen bana vekâleten bu işi idare ediver. Zaten onun maksadı da o. Onun maksadı da o. Şimdi peki demiş. Yani hiç bozuntuya vermemiş işi böyle. Şimdi gitmişler. Kendisinden dinliyorum ben. Bu şeyler bizzat kendisinden bana anlattığı şey. Şimdi diyor yüreğimde bir korku ki diyor tarif edilmez. Çünkü gazeteler aleyhimize yazıyor diyor.

Hangi çağdayız?

İşimiz Allah'a mı kaldı?

Be şaşkın adam. İşin zaten kimin elinde?

Yaratan kim?

Yaşatan kim?

Veren kim?

Alan kim?

Olduran kim?

Öldüren kim?

İşimiz Allah'a mı kaldı?

Tabi Allah'a. Her zaman Allah.

Ne zaman Allah'a kalmamış ki?

Ama gazeteler öyle yazmış. Yani bu çağ dışı zihniyet, işte Müslümanların bu hali bilmem ne. Şimdi, yani ben onlara inanmıyorum ama diyor, biz günahkâr kulların Allah duamızı kabul etmese ne olacak diye ona korkuyorum diyor. Yani onların dediği gibi değil iş onu biliyorum ama diyor yani biz günahkâr kulları Allah şey yapmasa efendim duamızı kabul etmese, reddederse ne olur diye.

Neyse diyor açtım elimi diyor. Yâ Rabbi! dedim diyor yüzümüz kara efendim elimiz boş, suçumuz çok ama bu kâfirlerin karşısında, münkirlerin karşısında bizi mahcup etme Yâ Rabbi! İşte huzuruna geldik, el açtık, divana durduk dedik diyor, böyle bir güzel candan dua etmiş. Daha topluluk oradayken, hiç hava mas-mavi iken, topluluk oradayken, bulutlar peyda olmuş, yağmaya başlamış. Hatta yine yüksek rütbeli bir subay oradaki gazetecileri falan azarlamış. Gördünüz mü demiş, terbiyesiz herifler demiş. Bak işte dua edince de Allah nasıl veriyor demiş. O kadar kaç gündür aleyhlerine şikâyet yaptığınız falan demiş.

Demek ki yani Allah diyen insanlar oldukça Allahu Teâlâ Hazretleri onların hürmetine duaları kabul ediyor. Yağmur'u yağıdırıyor, ekini bitiriyor, insanların yaşayışı devam ediyor, kıyamet kopmuyor. Ama bu iyi insanlar kalmayınca kıyamet şerlilerin tepesine kopacak. Nesil kesilecek. Çocuk doğmamaya başlayacak. Bir tezahüratı da olacak. Çocuk doğmaya başlayacak. Ondan sonra da kıyamet kopacak. Şimdi tabi bizim memlekette çok heyecanlı yıllar geçti. Bizim kardeşlerimiz bilirler. Mehdi çıktı, Mehdi çıkıyor, Mehdi çıkacak. Geçen yıl çıkmış, evvelki yıl şöyle olmuş. Mekte'de tanıyorlarmış, Medine'de şöyle olmuş falan. Böyle yankılanıyor, haberler yayılıyor falan. Bize geldiler, İstanbul'da sordular bazıları. Hocam bu hususta bilginiz varsa ne olur söyleyin, bilmem ne falan. Kimisi diyor, 364 gün kaldı. 273 gün kaldı. İşte biz bekliyoruz, alametleri belirdi vesaire filan. Elhamdülillah işte yani Allahu Teâlâ Hazretleri lütfedince Allah şerleri def ediyor, hayırları ihsan ediyor. Gün içinde gün oluyor. Zaman tayin edenlerin hepsi mahcup oluyorlar. Biraz daha iyi günler yaşıyoruz.

Allah Teâlâ Hazretleri bizi kahrına gaza-
bına uğratmasın. Yolunda daim etsin, zikrinde
kaim etsin.

c. Her An Allah'ı Görüyormuş Gibi İbadet Etmek

Şimdi ben onlara dedim ki, Mehdi çıkacak,
kıyamet kopacak diye yani ortada bir gürültü
gazetelere, dergilere intikal etti falan. Dedim
yani siz 273 gün sonra çıkacak diyorsunuz,
şöyle diyorsunuz, böyle diyorsunuz ama Pey-
gamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri
buyuruyor ki:

إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ وَاعْبُدُوا
اللَّهَ كَأَنَّكُمْ تَرَوْنَهُ وَاسْتَغْفِرُوا كُلَّ سَاعَةٍ

*İzâ mâte ehadüküm fe-kad kâmet kiyâme-
tühû; ve e'büdü'llâhe ke-ennüküm teravnehû,
ve isteğfirühü külle sâatin.*

İnsan öldü mü onun özel kıyameti kopmuş
demektir.

Yani zaten sen şimdi 273 gün yaşayacağına
kendinin garantin var mı?

Sen asıl ölüme hazır ol. Yani Mehdi çıkacak diye heyecandan inşaat yapmaktan vazgeçtiler. Ticareti bıraktılar korkularından. Baya heyecanların içine düştüler. Rüyalar gördük, filanca şöyle görmüş, falanca böyledir. Bu işin böyle çok meraklıları vardı. Böyle bir sohbe geldiği zaman hep onu konuşurlar. Ne zaman gelseler.

Fenâü'l-fi'li fî mevdu'î'l-mebnî. Olmuşlar yani. Dedim ki bak insan ölüverdi mi kıyameti kopuyor. Ölüm de bir an sonra bile olabilir. Yani kıyameti bir an sonra olur diye pek düşünmezsiniz ama ölüm bir an sonra olabilir. Onun için asıl ona hazırlanmak lazım. İşte o bakımdan yani daima tevbe üzere, daima sevaplı iş üzere, daima hakkı zikrederek, daima Cenâb-ı Mevlâ'nın yolunda yürümek lazım ki, insan öyle amansız gelen bir beklenmeyen hadisede kötü bir durumda olmasın. Dervişliğin, tasavvufun, benim şöyle kitaplardan okumakla değil de, bu işleri neden yapıyorlar, şu işleri neden yapıyorlar, bunu niye emretmişlerden falan diye tavsiye ederekten çıkarttığım, özel hayat tecrübeme göre; dervişler, büyüklerimiz yani evliyâullah, sâdât-ı meşayihimiz insanı

hüsn-i hatime ile ahirete göçsün diye hazırlama tedbirinde bulunmuşlar. Hazırlama tedbirinde bulunmuşlar. Yani öleceğiz.

Var mı ölüme bir hazırlığın?

Peygamber Efendimiz'e soruyorlar mesela:

مَتَى السَّاعَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

Metâ es-sâ'atü yâ Rasûlallâh?

Kıyamet ne zaman kopacak?

Efendimiz kıyamet şu zaman demiyor zaten. Öteki hadîs-i şerîfte soran kimseye;

Me'l-mes'ûlü anhâ bi-a'leme mine's-sâili.

Soranın bilgisi sorandan farklı değil. Diyor ki, sen kıyamet için ne hazırladın onu söyle. Kıyamet kopacak, insanlar hesaba çekilecek. Mühim olan kıyamet için insanın ne hazırladığı. Kopacak, kaçmak mümkün değil. Yani tehiri mümkün değil. Mühim olan o gün için bir şey hazırlamak. İşte ona hazırlanmamız lazım.

Tasavvufun aslı, özü, esası zikirden başlar. Yani zikrin lezzetine, derinliğine inmediği halde derviş takliden başlar. Ama zikrettikçe, tezekkür hakiki zikir haline gelir. Yani insan nihâyet âlim insan oluyor. Efendim hiç unut-muyor, hem Cenâb-ı Hakk'a kulluk şuurunda. İnsan olabilmek için ülfetle zihnini zorladık-tan sonra da ülfet insanın içine yerleşmesi de-
vam ediyor. Şimdi burada dilin zikri gelir.

Meşgul olsa içinden Allah sesi gelir veya zikri hangisiyse o gelir. Sonra bu zikir cümle vücudunu istila eder. Ona da sultan-ı zikir ta-bir ediyorlar kitaplar. Cümle azası, cümle azam, hak diyor, gönlüm Allah'a döndü. İlâhi de böyle söylüyor. İşte niye böyle şey yapıyor-lar?

Niye böyle şey yapıyorlar?

İki sebepten.

Bir. *Temutune kema tâişun*. Nasıl yaşadıy-san öyle ölürsün. Bu tarzda yaşa, ölümün de yaşayışına uygun olsun diye.

İkincisi, ölümün sekerâtı, bak sekerâtü'l mevt diyoruz, sarhoşluk demek.

Sarhoşun aklı başında mıdır?

Değildir. Ölen insanın da sekerâtı, bin bir türlü sarhoşluğu vardır. Yani bir tane de değil.

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ

Ve câet sekratü'l-mevti bi'l-hakk. (Kâf Suresi 19. Âyet)

Kur'an-ı Kerîm'de sekerâtül mevt diye geçiyor. Sekerâtü'l mevt yani ölümün sarhoşluğu. Yani ölüm geldi mi insana ağrısından, sızısından, nefes darlığından, ızdırabından insan feleğini şaşırır, sarhoş gibi olur. Ne yapacağını bilemez. O zaman şuur ile hareket olmaz, şurun altı çıkartır ortaya. Nasıl alışmışsa onu yapar insan.

Onun için sıhhat halindeyken, yakaza halindeyken, hayat halindeyken insan Cenâb-ı Hakk'ı zikrederse, zikir içine yerleşirse, zikir içine yerleştiği zaman artık hangi hal üzere olsa o gayri ihtiyarı zikreder. Şimdi bir arkadaş kalp ameliyatı olmuştu, dalmış kaç gün baygın kaldıysa, uyanmış Yâsîn Suresini okuyarak. Hafız kendisi. Yani ayılması esnasında etrafındakilerin duydukları kendisinin ilk şey yaptığı Yâsîn Suresini okudu.

Neden?

Hafızlık çalışan kişi Kur'an-ı Kerîm ile dalmış olduğundan, şuur gittiği zaman insan en son anda iman üzere ölürse ne mutlu, mümin olacak. İkinci hadîs-i şerîfe geçelim. Yani, kıyametimiz hemen kopabilir, bir an sonrası bile bizim kendi özel kıyametimiz olabilir. Kıyamete hazır olalım. Cenâb-ı Hakk'ın yolunda olalım. İbadette taatte olalım. Abdestli olalım. Bak, dervişin bir vazifesi de hiç abdestsiz gezmemektir. Daima zikirle meşgul olmaktır. Hiç abdestsiz gezmemektir. Efendim böyle hazırlıklı olalım. Borçlarımızı ödeyelim, ibadet taat borçlarını kaza edelim, zekâtlardan vesaireden vermediklerimiz varsa verelim, hazırlayalım kendimizi. Bir şahsı anlatıyorlar, hikâyeler tabi fazla da uzatırsak doğru da olmaz, neyse onu şey yapmayalım. Yani insan hemen hadi bakalım yolculuk başladı dense peki diyebilecek gibi hazır olmalı yani. Gaye o. Daha şunu yapacaktım, bunu yapacaktım, biraz daha Yâ Azrail müsaade buyur da efendim sonra olsun bilmem, böyle bir tehir bahis konusu değil, geldi mi tehiri yok. Hatta bir de hikâyesi var ki, Azrail'le ahbap olmuş bir mü-

barek kimse, demiş madem seninle arkadaş olduk, ahbap olduk, gelmeden önce bana haber gönder de ben de ölüme hazırlanayım. Olur demiş, kitaplar böyle yazıyor, nereden yazıyorsa hikâyelerden böyle ibretli bir hikâye belki. Sonra birden Azrail dikilmiş karşısına.

Niye geldin?

Canını almaya geldim. E demiş hani ahbaplığımızın icabı olarak önceden haber verecektin. E demiş ki ben sana haber verdim. Yok, hiç öyle bir haber gelmedi. Hayır. Başın ağrıdı o haberdi. Hastalandın o haberdi. Yatağı düş-tün o haberdi. Filancanın şeyini gördün. Cenaze namazını kıldın ölümünü gördün o haberdi işte. Halkı bostan edinmiştir, dilediğin üzer ölür. Bostan tarlasına girer gibi, hangisi olgunlaşmışsa sahibinin bostanı alıp evine götürdüğü gibi, Azrail'de kimin vadesi yetmişse, yetmek olmak demek, vadesi tamam olmuşsa onu alıp koparıp gidiyor.

Alır yiğidin âlâsın, Divane eyler ânâsın, Gelinlik kızların saçın, Teneşirde yıkar ölür. Yiğidin alasını alır, daha bunu evlendirecektim, gelinim olacaktı, torunum olacaktı, anası deli divana olur, saçını başını yolar, gencecik

gider. Gelinlik kızlar ölür, bakarsın çocuk doğuracağım, bilmem ne filan derken, hadi efendim. Torunlar şeylere kalır, ninelerin eline kalır bazen. Belli olmaz. O bakımdan hastalıklar vesaireler hepsi birer ikazdır. Allah bizi ölüme hazır olanlardan eylesin.

d. Ümmetin Hak Üzerindeki Topluluğu

İkinci hadîs-i şerîfe geçelim.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا وَطَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرُونَ
عَلَى النَّاسِ لَا يُبَالُونَ مَنْ خَذَلَهُمْ
وَلَا مَنْ نَصَرَهُمْ

Lâ tekûmü's-sâ'atü illâ ve tâîfetün min ümmetî zâhirûne 'ale'n-nâsi lâ yübâlûne men hazelehüm ve lâ men nesarahüm.

İbn Mâce'den rivayet edilmiş. İkinci hadîs-i şerîf bu. Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuşlar ki; Kıyamet kopmaz benim ümmetimden bir grup, bir taife, *tâîfetün min ümmetî zâhirûne 'ale'n-nâsi*. İnsanlara galip ve hâkim onlara şey olarak.

Lâ yübâlûne men hazelehüm. Onların yardımına koşmayan, onları yardımsız bırakanlara

aldırmayan, ve lâ men nesarahüm, yardım edenlerin yardımına, yardım etmeyenlerin yardımını kesenlerin yardım etmemesine aldırış etmeden insanlara hâkim olan bir taife olmadıkça kıyamet kopmaz. Şimdi buna benzer birkaç hadîs-i şerîf vardır. Orada kıyamette tabirler biraz daha değişik olabilir. Burada Müslümanların sonunda insanlara hâkim olacağı'nın müjdesi var. Yani kıyamet kopmadan evvel bir ara Müslümanlar bu dünyaya hâkim olacaklar. Benim ümmetimden bir mübarek taife ister etrafındaki şuuru eksik insanlar yardım etsin, isterse etmesin. Yardım etmeyenin etmemesine aldırmazlar, yardım edenin etmesinden pekâlâ etmiş, efendim aldırmazlar ama halka, zâhirûne 'ale'n-nâsi, insanlara galip ve onlara hâkim durma gelecek. Müslüman, yani son bir devir Müslümanların hâkimiyeti olacak. Böyle başlayan birkaç hadîs-i şerîf var. Bir kısmı da şöyle bir ifade ile devam ediyor.

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ
حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ

*Lâ tezâlû tâifetün min ümmetî zâhirîne
ale'l-hakki hattâ tekûme's-sâ'at.*

Daima benim ümmetimden bir grup mübarek insan hakkı tutup destekleyen bir grup iyi insan mevcut olacak, kıyamet kopuncaya kadar böyle bir iyi insanlar yeryüzünden hiç de eksik olmayacak. Her zaman bir numune mevcut olacak. Böyle bir rivayette var. Burada da müminin, mümin-i kâmillerin bütün bozukluktan, fitneden, fesattan sonra kâfirlerin şusun-
dan, busundan sonra gene yeryüzüne müminlerin hâkim olacağını, Allah'ın bir vaadi olduğunu bildiren bir hadîs-i şerîf olmuş oluyor bu.

e. İlmin Kaybolması ve Fitnelerin Artışı

Üçüncü hadîs-i şerîfi de okuyalım. Konu hep kıyametle ilgili çıktı açılan şeyde.

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقْبَضَ الْعِلْمُ وَتَكْثُرَ
الزَّلَازِلُ وَيَتَقَارَبَ الزَّمَانُ وَتَظْهَرَ الْفِتَنُ
وَيَكْثُرَ الْهَرْجُ - وَهُوَ الْقَتْلُ - حَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ
الْمَالُ فَيَفِضَ

Lâ tekûmü's-sâ'atü hattâ yükbeda'l- 'ilmü ve teksüra'z-zelâzilü ve yekekârabe'z-zemânü ve tezhera'l-fitenü ve yeksüra'l-hercü -ve hüve'l-katlü- hattâ yeksüra fîkümü'l-amelü fe-yef'îda.

Buhârî de, İbn Mâce de, Müslim'de Ebû Hüreyre *radıyallahu anh'ten* bir rivayet. Bu da kıyametle ilgili. Yani sayfa kıyametle ilgili hadîs-i şerîflerle dolu. Üç tanesini okuyoruz.

Lâ tekûmü's-sâ'atü. Kıyamet kopmaz.

Hattâ yükbeda'l-'ilmü. İlim alınmadıkça, yani din ilmi, marifetullah ilmi alınacak. İnsanlar dini bakımdan cahil, Allah'ı bilmez, tanımaz duruma gelecekler.

Peki nasıl alınacak ilim?

Yine sahih hadis kitaplarında bir rivayette buyruluyor ki, Allah ilmi kullarına verdikten sonra o ilmi onların göğüslerinden çekip almaz. İlmi vermişse bir kula, göğsünden, sadrından onu çekip almaz fakat âlimleri alır. Birer iki birer âlimler ölür, ölür, ayrılır, ayrılır. Bir âlimin ölmesi bir surda büyük bir gedik demektir. Yavaş yavaş âlimler ölür, geriye cahil insanlar kalır. Halk onlara mesele sorar, şu nasıl olacak, bu nasıl olacak diye. Onlar da kendi reyleriyle cevap verirler. Kendi kanaatlerine göre şu şöyledir, bu böyledir diye. Ama yanlış tabii, cahil çünkü. Hem kendileri sapıtırlar, hem de kendilerine soru soranları saptırırlar.

Böylece dinle, imanla, irfanla, Allah'ın rızasıyla ilgili olmayan bir manzara meydana gelir. İlim kalkar, irfan kalmaz. Kur'an'ın ahkâmı, hadîs-i şerîflerin hikmetleri ortada görünmez bir duruma gelir. Bu böyle olmadıkça kıyamet kopmaz, ilim kalmayacak. Cahillik, serkeşlik, imansızlık, dinsizlik, böyle irfansızlık hâkim olacak. O ilim, irfan alınacak.

Sonra.

Ve teksüra'z-zelâzilü. Zelzeleler çoğalacak. Zelzeleler çoğalacak. Not almış kenara, o ne yazmış diye numara koymuş ona bakıyorum neyse efendim zelzeleler çoğalacak.

Ve yekekârabe'z-zemânü. Zaman yakınlaşacak. Yani öyle yakınlaşacak ki bir sene bir ay gibi gelecek, bir ay bir gün gibi gelecek. Fırt fırt geçi geçiverecek. Zaman bir bereketsiz ve çarçabuk geçme durumu olacak. Ya bereketsizliğinden kinaye zaman yakınlaştı denilecek ya da bizim dünyamıza göre zaman nedir?

Geçenlerde Yakup Bey'in evinde Ömer geldi. İzafiyet teorisinden, zamanın şeyinden filan bahsetti. Tabii bizim dünyamıza göre gün, yıl 365 gündür. Gün 24 saattir.

Neye göre bu?

Dünya güneşin etrafında 365 günde dönüyor da, ondan. Dünya kendi etrafında 24 saatte dönüyor da, ondan. Yani bu demek olabilir ki, bu dönüşlerin hızları da değişecek. Gökteki güneş, ay, efendim yıldızlar vesaire arasındaki düzen, çekim kanunlarında değişmeden dolayı 365 günde döneceği şeyi daha hızlı dönmeye başlayacak. Kendi etrafında dönmesi belki daha fazla şey olacak. Hakiki manasıyla da olabilir yani. Sonra mesela güneş batıdan doğacak diye duymuşsunuzdur. Kıyamette güneş batıdan doğacak. Bazıları bu diyorlar ki yani ilmin bilginin batıda olması, hakikatlerin oradan söylenip bir zamanlar ilim irfan diyarı olan İslâm âlemine oradan gelmesi manasına gelebilir diyorlar. Nitekim diyorlar şimdi ilmi batıdan alıyoruz falan diye öyle şey yapıyorlar. Ama bazı hadîs-i şerîflerde buyuruyor ki Peygamber Efendimiz; Güneş batıdan doğacak da, 3 gün batacak da, 3 gün doğmayacak, ondan sonra bu sefer battığı yerden tekrar doğacak, batıdan doğacak. Hatta çok net olarak böyle söylediği için Peygamber Efendimiz'e soruyorlar.

Diyorlar ki;

Yâ Resûlallah!

Peki, biz 3 gün güneş doğmayınca, battığı yerden, battı doğmadı, namazı nasıl kılacağız?

O zaman buyuruyor ki, kıyas üzere, yani evvelki günlerde, güneşin doğduğu, battığı zamanlarda, hangi saatlerde kılıyor idiyse öyle kılacaksınız. Bu hadîse dayanarak da kutuplara yakın yerlerde, gecenin gündüzünü teşekkül etmediği yerlerde namaz nasıl olacak şeyine ulemâ öyle fetva veriyorlar. Şimdi mesela İsveç'in, Norveç'in öyle kutuba yakın yerleri var ki altı ay güneş batmıyor karşınızda. Ufkun altına yaklaşıyor, çıkıyor, yaklaşıyor, çıkıyor, yaklaşıyor, çıkıyor. Ha battı, ha batacak derken altı ay karşınızda güneş. Donuk böyle, ay gibi, dolunay seyreder gibi karşınızda. Altı ay da hiç görünmüyor. Ortalık bir alaca karanlık. Peki, güneş doğmadı, güneş batmadı. Öğleni yok, ikindisi yok. Batması yok, doğması yok.

Namaz nasıl olacak?

O beldeye en yakın, gecesini gündüzü olan yer neresi?

Kopenhag veya Stockholm. Veya bilmem ne. Ona kıyasla kılacak orada. 6 ay güneş doğmuyor diye 6 ay namazsız kalmayacaklar. Diyorlar bu hadîse dayanarak. Güneş battığı zaman 3 gün doğmayınca Efendimiz kıyas edersiniz demiş evvelki günlere diye. Şimdi Demek ki hakikaten güneş batıdan battıktan sonra üç gün doğmayacak mecaz değil de, ilim oradan olacak manasına değil de, hakikaten dünya bir karanlık olacak, güneş doğmayacak.

Bu o zaman neyi gösterir?

Sonra tekrar batıdan doğacak. Dünyanın ekseninin 180 derece alt üst olacağını gösterir. Çünkü böyle dönerken, böyle olursa bu sefer battığı yerden doğar. Demek ki dünyanın eksenini alt üst olacak. Normal böyle topaç gibi dönerken topaç bir devrilip de böyle dönmeye başladığı gibi tersine dönecek. Bu onu gösterir. Ondan sonra zamanın yaklaşması da mecazi manası değil de hakiki manasına ise o zaman dünyanın güneş etrafındaki dönüşü hızlanacak. Kendi eksenini etrafında dönüşü hızlanacak. Zaman fıldır fıldır fıldır fıldır geçerken eksenler değişti, zamanlar dönüşler değişti

derken başlayacak kıyamet kopmaya. Yani anlıyoruz ki, kâinatın bugün astronomi âlimlerinin söylediği, fizik-kimya âlimlerinin söylediği, nizamının bozulacağını gösteren hakiki ibareler de olabilir bu sözler. Zaman kısılacak. Yani söz olarak şey böyle.

Efendim, sonra.

Ve tezhera'l-fitenü. Fitneler çıkacak. Çeşit çeşit fitneler, fitneler, fitneler. Yani işte görüyorsunuz İslâm âlemi. Hepsi haramdan korkan insanlar, namaz kılan insanlar. Birbirlerine saldırıyorlar, mücadeleler var, düşmanlıklar var, askerler var, çatışmalar var, sınırlarda gürültüler, patırtılar. Yani Afrika'da da böyle. Mısır'la Libya arasında, Libya'yla Tunus arasında, Tunus'la Cezayir arasında, Cezayir'le bilmem ne arasında, Poliserya'yla bilmem Moritanya arasında Hindistan'la bilmem filanca arasında yani fitneler, çeşit çeşit fitneler Allah korusun, o fitnelerin içinde ahir zamanın fitnelerine Allah bizi bulaştırıp da rızasına aykırı işler yaptırmamasın. Irak, İran'a saldırdı. Ölen de öldüren de Müslüman zümreden. Düşmanlar güldü. Bir ona silah sattılar, bir bu tarafa silah sattılar. Ondan sonra adam buradaki silahları

biriktirdi. Bu sefer Kuveyt'e saldırdı. Saldıran da müslüman, saldırılan da müslüman, yanan da müslüman, yakan da müslüman. Harap olan binalar müslümanların, yağma edilen şeyler. Fitne, büyük fitne. Sonra çarpışacaksın diyor Saddam, cepheye sürüyor adamı. Ya karşıdaki müslüman çarpışmıyorum derse arkadan onu öldürüyor.

Niye çarpışmıyorsun diye?

Fitne. Bir bela ki Allah yani bulaştırmasın, Allah bizi ahir zamana fitnelerinden emin eylesin.

Ve yeksüra'l-hercü.

Herc mi?

Herc. Herc artacak.

Yani bu nedir?

Ve hüve'l-katlü. Yani öldürme. Çok, çok adamların canları su gibi, kanları su gibi akanca. Her evde bu *hercin*, bu öldürmenin ızdırabı duyulacak. Ya çocuğu, ya kocası, ya bilmem nesi filan derken, öldürme, öldürme, öldürme, katil, katil, öldürme çok olacak yani.

Bunlar olmadan kıyamet kopmaz. Bu korkunç olaylara sıralıyor efendimiz.

Sonra.

Hattâ yeksûra fîkümü'l-amelü fe-yef'îda.

Mal da çok olacak, taşacak. İhtiyaçtan fazla. Mal çok, taşacak. Fakir bulamayacak. Zekâtını verecek, adam bulamayacak. Mal çoğalacak ama işte dünyanın sonu artık. Şimdi mal mal diye insan koşuyor koşuyor da orada çok olacak ama kıyamet olunca ne kıymeti var. Bunlar kıyametin küçük alametleridir. Böyle çeşit çeşit hadîs-i şerîfler bu sayfada da var, birçok hadîs-i şerîf kıyametin alametleri olarak sıralanmıştır, hadîs-i şerîflerde geçer. Bunların bir kısmı bizim zamanımızda olan bazı olayları hatırlatıyor. Şu zamanda ahlâkın bozulması vesaire gibi bazı şeyler hatta Adnan Hoca diye birisi var Türkiye'den gelen kardeşlerimiz bilir, gazetelere düşmüş bir kimse filan. O bana bir, onun talebelerinden bir tanesi bizim camiye gelip gidiyordu, sordu talebesi, efendim, aids dâbbetü'l-arz mı?

Hayır dedim.

Yani dâbbetü'l-arz, şeyden çıkacak, sefa tepesinden çıkacak, insanları önüne katılacak, hadîs-i şerîflerde anlatılan tariflere uymuyor. Aids Mekke'den, Safa'dan çıkmış değil ki. Yani başka yerde kâfirlerin kötü ahlâklarından doğan bir şey bu. Frengi gibi. Ahlâksızlıktan doğan bir şey filan. Ben değil dedim. Sonra bana böyle koca bir dosya, fotoğraflar, yazılar, resimler, bilmem neler, mecazi yorumlar vesaire falan. Dedim bunlara hiç katılmıyorum. Yanlış yapıyorsunuz falan dedim. Ama hâlâ o kanaatte olanlar var. Yani bazı olayları şeye benzetiyorlar, bazı kıyamet olaylarına. Hakkaten çocuk mesela gece saat 2'de geliyor Erenköy'de İstanbul'da mesela kızı, evladım neredeydin?

Annesi soruyor veya babası, sana ne?

Arkadaşlarımla gezdim diyor. Laf dinlemiyor. Kızı erkek arkadaşıyla görüyor. Azarlamaya kalkıyor babası. Anası veya öyle bir laf söylüyor ki burada söylemeye utanıyorum. Kız anasına. Ne karışıyorsun bana? Ve mağaralarda hayvanat gibi komün hayatı yaşayanları duyuyoruz. Gazeteler yazdı, mecmualar yazdı. Komün hayatı demek yani müşterek hayat. 20'si

30'u bir arada. Yani şey sürüsü gibi. Hayvanat sürüsü gibi. Allah korusun. Yani bazı şeyleri böyle anlatılıyor. Şimdi bizim bu akşamki bu hadîs-i şerîflerden çıkartacağımız şey şu ki; Efendimiz Deccal'in şerrinden Allah'a sığınım diye hadîs-i şerîflerinde emretmiş, kıyameti tahzir eylemiş. *Ani's-sâ'a* kıyamet yakın diye âyet-i kerîmeler haber veriyor. (Ahzâb Suresi 63. Âyet)

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ

قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

Yes'elüke'n-nâsü ani's-sâ'ati.

İnsanlar sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar Ey Resûlüm!

Kul inneme'l-ilmühâ inda'llâhi.

Bunun bilgisi Allah'ın indi ilahisinde bu kullar bilmez. Nasıl dilerse öyle yapar Rabbü'l-âlemin.

Ve mâ yüdrîke le'ale's-sâ'ate tekûne karîben.

Ama yakın olduğunu da söylüyor. Zamanı belli değil ama yakın. Ben ve kıyamet şöyleyiz buyurmuş Efendimiz. Yani iki parmağının yakınlığıyla. Bunun için zor zamanlardayız muhakkak. İslâm ülkelerinde İslâm zayıfladı. İslâm ülkesi dediğimiz ülkeler, bir zaman, bir zaman İslâm'ın bayraktarlığını yapan ülkelerde İslâm zayıfladı. Birçok İslâm ülkesi kâfirlerin istilasına altına düştü. Birçok Müslüman, İslâm'ın gerçek şuurundan uzakta, hatta Harem-i Şerîf'te, hatta Mekke-i Mükەرreme'de, insanların davranışlarına, şeylerine bakarsak, hakikaten bazı yakınlık alametleri yaklaşmış olduğunu gösteren emareler var.

Onun için aklımızı başımıza toplayacağız. Hazırlıklı olacağız. Ölüme hazır olacağız. Kıyamete hazır olacağız. Ve kıyamet için hazırlık yapacağız.

وَمَاذَا أَعْدَدْتَ لَهَا

Ve mâ a'dette lehâ.

Yani o kıyamet için ne hazırladım diye sorduğu gibi Bedeviye Peygamber *sallallahu*

aleyhi ve sellem Efendimiz. Kıyamete hazırlık yapacağız.

Kıyamete hazırlık nasıl olur?

Hayrat u hasenatı, aklın başındayken, şururluyken ibadet ve taati yapmakla olur. Bu güzel günlerde yapmakla olur. Bir insan parasından bir hayır ayırıp bir yere verdi mi, o ahirete geçmiş demektir. Kesesini duranın kendisinde vebali vardır, hesabı vardır, yaptığı hayrın sevabı vardır. Akıttığı suyun hayrı vardır, kurduğu çeşmenin sevabı vardır. Kur'an kursunun sevabı vardır, yetiştirdiği talebenin sevabı vardır. Hayırlı evladının sevabı vardır, faydası vardır. Hayırlı işlere bakacağız. Daima bugün olabilir, yarın olabilir diye tedbirli olacağız ve tehir etmeyeceğiz. Bazı camilere girelim, şu tarafına yazmış.

Accelû bi't-tevbeti kable'l-mevt. Veya bu tarafına yazmış. *Accelû bi's-salâti kable'l-mevt Accelû bi't-tevbeti kable'l-mevt.* İki levha. Yani bak, namazı vaktinde kılıverin, kıl-mazsanız kaçırıverir sonra. Şeytan sizi oyalar, aldatır filan.

Ne oldu?

İkinci de ezan okunuyor. Ya ben öğleyi yı-
kılmamıştım. Tabi ya öğle ezanı okunduğu za-
man kılmazsan, tehir edersen tehir şeytanın
bir hilesidir ibadetlerde. Doğrudan doğruya
ibadeti yapmamaya kandıramadığı insanı tehir
et diye kandırır, tehir ettikten sonra da unut-
turur, öyle yaptırtmaz. Onun için ibadeti, na-
mazı hemen evvel vaktinde kılmak.

Efdalü'l ibadet nedir?

İbadetlerin en faziletlisi nedir diye so-
ruldu. İlk sözü Efendimizin bir hadîs-i şeri-
finde;

الصَّلَاةُ لِأَوَّلِ وَقْتِهَا

es-salâtü li-evveli vaktihâ.

En evvel kılmak. Onun için burada çok ho-
şuma gidiyor bu Suudiler. Şeye gidiyoruz, Cid-
de'ye doğru gidiyoruz arabayla. Bakıyorum gü-
neş karşıımızda. Görüyoruz. Kırmızı, portakal
gibi hop ufuktan kayboldu mu hemen bakıyor-
sun Bedeviler yandaki kumluğa arabayı çek-
miş, saf bağlamışlar hemen, hemen anında. Ya
işte Cidde zaten otuz kilometre uzakta yetişir-
sin hani. Hemen orada kılıyor, çok güzel.

Ve accelû bi't-tevbeti kable'l-mevt. Ölmeden evvel de hakka dönüşü yapıvermek lazım. Yarın tevbe ederim, öbür gün tevbe ederim, bu içkiyi bırakacağım, bu faizi bırakacağım, bu kötü yolu bırakacağım, namazı kılacağım, sakal bırakacağım, öyle yapacağım, böyle yapacağım ama ne zaman olacağı belli olmaz. Onun için hemen acele etmek lazım Cenâb-ı Hakk'ın yoluna, hayırlı işe girmek lazım, o yolda yürümek lazım.

Allahu Teâlâ Hazretleri bizi gafillerden etmesin. Gafil olarak ahirete göçenlerden hiç etmesin. Bizi zulümattan nuruna kavuştursun, gafletten uyandırsın. Zikrinde daim eylesin. Şükrünü edada yardım eylesin. Tevfikini refîk eylesin. İbadetini güzel yapmaya bize gayret kuvvet ihsan eylesin. Ömrümüzü rızası yolunda geçirmemizi nasip eylesin. Zamanımızı boş geçirmemeyi, harcamamayı, zayi etmemeyi, telef etmemeyi nasip eylesin. Çünkü en kıymetli sermayemiz ömür.

Bir fıkrayla bitireyim işi.

Bir Şeyh Efendi gidiyormuş, müritleriyle beraber, yaşlı başlı mübarek bir zat, çok hürmet verilen bir kimse.. Sıcak bir gün, çuvallara

sarmış buzu bir satıcı. Kuyudan, mağaradan çıkarmış. Buz satıyor, demiş ki:

إِرْحَمُو مَنْ يَنْوُبُ رَأْسُ مَالِهِ يَا مُسْلِمُونَ

İrahmî men yenûbü ra'sü mâlihî yâ müs-limûn.

Elini kulağına dayıyor, bağılıyor böyle. Sermayesi eriyen şu kardeşinize acıyın ey Müslümanlar. Alın şu buzları. Eriyor, çuvaldan dökülüp gidiyor. Alın falan diye böyle şey. Şaka yollu. Hakikaten de doğru bir taraftan da satılmazsa eriyip gidecek yani sermayesi. Acıyın da alın şunu. Şerbet yapacaksanız şerbet yapın. Hoşafa katacaksanız hoşafa katın. Limonata yapacaksanız limonata yapın, o zaman buzdolabı yok, şey yok, efendim işte böyle. Kuyularda buz saklanıyor, ondan sonra çuvalarla, develerle indirilip satılıyor. Adanalılar bilir bu işleri. Şimdi bu sözleri duyunca şeyh efendi bir aah demiş, tesirinden yığılmış kalmış. Hemen getirmişler, yüzünü gözünü ovmuşlar, uyandırmışlar.

Demişler ki efendim, sıhhatle afiyetle yürüyordunuz, niye böyle birden bayıldınız?

Hem de demişler bu satıcının sermayesi eriyen şu kardeşinize acıyın dediği zaman böyle bir ah çektiniz, ondan bayıldınız. Demişler ey gafiller. O onun buz sermayesi, güneşin altında eriyor. Sermayesi eriyor onun.

Bizim sermayemiz ne?

Ömür. Bizim sermayemiz de erimiyor mu? Yıllar eriyor, aylar eriyor, günler eriyor. Boşa geçip gidiyor işte, damlayıp damlayıp gidiyor. Bugün Allah için ne yaptım diyecek olursan akşam, hiç.

Ne yaptım?

Hayırlı bir iş yaptım mı diye, hayır hasenat yaptım mı diye. Hiç olursa sonu, sonunda da tabi yekün de hiç olur. Ömür sermayemizi zayı etmeden değerlendirmeyi Allah nasip eylesin.

Akıllı;

الْكَيِّسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ
وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

el-keyyisü men dâne nefsehû, ve amile limâ ba'de'l-mevt.

Zeki insan, akıllı insan, profesör insan.

Sonra şöyle yap, böyle yap diye yetiştirir. Nefsini terbiye edince de cennete girmeye hak kazanmış olur. O bakımda cenneti kazanmanın bir yolu da bu olduğunda nefsin terbiye etmeye geliyor tarikata insan. Oradan, onun için derviş oluyor ki cenneti bulsun. Çünkü bu nefis, bu azgın nefis.

إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي
إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

Inne'n-nefse le-emmâratün bi's-sûi illâ mâ rahime rabbî, inne rabbî ğafûrun rahîmün.
(Yûsuf Suresi 53. Âyet)

İnsanı taştan taşa vurur. Beladan belaya sokar, ayağını kaydırır, uçurumlara yuvarlatır yani. Şeytanın içimizdeki yordakçısıdır. Bunun terbiye edilmesi lazım. Ondan tarikata lüzum var. İki.

Üçüncüsü de hadîs-i şerîflerin çoğunda birbirini Allah için seven insanların ahiret de çok büyük mükâfata edeceği ve arş-ı âlânın gölgesinde gölgeleneceği, insanların hesap telaşıyla tir tir titreşirken onların minberleri

üzerinde yüzleri nur, elbiseleri nur minberleri nur, hiç korku ve telaş çekmeyecekleri, peygamber veya şehit bile olmadıkları halde insanların kendilerine gıpta edeceği bildiriliyor. Tarikat kardeşliği de ondan. Yani birbirimizi sevelim de kardeş olalım da arş-ı âlânın gölgesinde gölgelenelim ve firdevs-i âlâya dâhil olalım, büyük makamlara erelim diye insan derviş oluyor.

Onun için daha başka tabi esrarı da var bu işin. Bu işin daha başka manevi sebepleri de var. O bakımdan mutlaka nefisleri yeneceksiniz. Mutlaka birbirinizi seveceksiniz. Mutlaka dargınlığı bir tarafa tutabileceksiniz. Mutlaka Allah'ın çizgisine, nasihatine, Kur'an'ına, kitabına herkes gelecek. İhtilafların çözüm yolu Allah *celle celaluhu* Hazretlerinin kitabıdır. Ve Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* Hazretlerinin sünnet-i seniyyesidir. Resûlullah bir şey söylemişse, bir kimsenin o söylenen sözü yapmak veya yapmamak tercih hakkı bile yoktur.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

Ve mâ kâne li-mü'minin ve lâ mü'minetin izâ kada'llâhü ve rasûlühü emran en yekûne lehümü'l-hiyeratü min emrihim. (Ahzâb Suresi 36. Âyet)

Tercih hakkı yoktur. Seçmek ihtiyar hakkı yoktur. Aynen uyması lazım gelir. O bakımdan.. Şimdi biz burada muhabbetli toplandık. Oturduk yemekler yedik. Kardeşiz, birbirimizin kardeşiyiz. Peygamber Efendimiz'in yolunda gitmek istiyoruz. Hadîs-i Şerîf'i okudukça cennete girmeye azmediyoruz. Şevk duyuyoruz. O halde birbirimizi seveceğiz. Tam bir kardeş olacağız. Dargınlar birbirini Allah rızası için bağışlayacak. İlk elini uzatan daha büyük sevap alır. İhtilafları da sonra konuşursunuz, çözersiniz.

Peki. Sözlerim bu kadar. Allah hepinizden razı olsun...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
Mekke

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

